

הכנסת השמינית
מושב ראשון

פרוטרקורל מס' 212
מישיבת ועדת הכספים
שנערכה ביום א', כ"א בשבט, תשל"ה
10.00 שעה (2.2.75)

ג כ ח ו

חברי הועדה:

היו"ר י. קרגמן
ע. אמוראי
י. בדר
צ. גרשוני
א. מלמד
ע. פינרמן
ח. קורפו

מוזמנים:
מ. נוידרפר - הממונה על הכנסות המדינה
מר שטאוב - מטעם משרד האוצר
א. דוכנוב - מטעם נציבות מס הכנסה
ש. פלד - מטעם בנק ישראל
ש. מושכל - מטעם משרד האוצר
ש. שבייד - " " "
מר שפירא - מטעם נציבות מס הכנסה

יועץ משפטי לועדה: ג. קיסרון

יועץ כלכלי לועדה: א. פלוג

מזכיר הועדה: א. קירשנר

רשמה: מ. טרלו

סדר היום:
1. חוק מס מימון רכש (הוראת שעה) (תיקון), תשל"ה - 1975

2. חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 6), תשל"ה - 1974

3. חוק מימון רכש (הוראת שעה) § (תיקון), תשל"ה - 1975

4. צו לעידוד השקעות הון

5. צווי מכס

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

מאחר ויש היום יום עיון לחברי-כנסת
ברחובות, לא נשמע היום את נגיז הבנק.

אני חושב שנצטרך לקיים שתי ישיבות,
אחת רגילה ושניה אחרי ישיבת המליאה כדי שנגמור את הדיון.

בקשר להעלאות המחירים שהתפרסמו לאחרונה,
אבקש להזמין את שר המסחר והתעשייה או בא-כוחו על מנת שיתן לנו
הסברים על החלטת ועדת המחירים.

ע. פינרמן:

קראתי בעתונים על עובדי אבו-רודס כאילו
עומדים לחתום אתם על הסכם שמבטיח להם
פיצויים של $3\frac{1}{2}$ חודשים לכל שנה משוחררים מס הכנסה. האם זה נכון?

א. דובנוב:

במישור המעביד יש לחץ על הממשלה שיאשרו
להם פיצויים מוגדלים שאושרו להם עקרונית,
עוד לא החליטו כמה, אם יעזבו את אבו-רודס. הטענה שלהם היא
שכאשר עצמאי או משקיע עוזב את השטחים יש לו בטוח ממשרד הבטחון.
אם הם יצטרכו לצאת משם, אין להם מקצוע אחר והם צריכים להשתקם.

בענין מס הכנסה, אמרו להם שעכשיו תוקן
החוק, מה שמעל 4000 ל"י לשנת עבודה, חייב במס. אנחנו נראה
מה יקרה תוך חמש שנים. אם תוך חמש השנים הבאות לא הצליחו להרויח
את הסכום שהרויחו בחמש השנים שעברו, יופחת המס.

היו"ר י. קרגמן:

מה שבין המעביד והעובדים, זה לא שייך
לנו.

ע. פינרמן:

היות וזה כן שייך לנו כי זו חברה ממשלתית
וזה גם יכול לשמש תקדים, אני מבקש להזמין
את הממונה על החברות או הממונה על ענין הנפט לדיון בנושא זה
בוועדת הכספים. אני רואה זאת בחומרה רבה. אני מבקש דיון דחוף.

י. גמר:

אני רוצה להתייעץ עם הסיעה בענין זה.

ה ו ח ל ט

לקיים דיון בנושא לאחר שיתיעצו בסיעות.

חוק מס מימון רכש (הוראת שעה), (תקון), תשל"ה - 1975

היו"ר י. קרגמן:

התעוררה שאלה ביחס לתעודות, מה יהיה
אם מי שהוא ישלם מס רכש בתעודה שבידיו.
השאלה התעוררה בקשר לתעודה שהסכום יותר גדול מאשר מס רכש.
היתה הצעה לתת את העודף בתעודה חדשה. מר שטאוב טען שזה לא
ביתן מבחינה אדמיניסטרטיבית.

ש. פלד:

אומר כמה מילות רקע. אנחנו מספלים
היום בכ-20 מילות חובה כאשר לכל מלווה
ומלווה יש תת-מערכות שצריך לטפל בהן. הדבר מסובך מאד ודורש
הרבה כוח אדם. לכל מלווה יש פדיון שלו, יש מדדים, יש פדיונות
מוקדמים, חלק מהאוכלוסיה זכאי לפדיונות מוקדמים. יש בעיה
של ירושות, פדיון לאנשים בגיל מסוים, וישנן גם תעודות בסכום
מסוים שניתן לפדות אותן, אם מילאו כמה תנאים.

את כל הדברים האלה להרכיב על 20 סוגים שונים של מלוות חובה, קשה מאד. כל מלווה חובה הוא בלתי שכיר וננקטו אמצעים שבמלוות האלה יודו שאותו איש שעל שמו המלווה ורק הוא יכול לפדות אותו ובתום תקופה. זה כרוך במערכת מסובכת של בקרות ובדיקות, בעיקר בשעת הפדיון. לכל מלווה יש פנקס מלווה. נרשמים הסכומים, מי קיבל, וכל זה כדי לוודא שהמלווה אכן הגיע לאיש. לא תמיד זה מגיע. כאשר זה לא מגיע, מתחילה חקירה. לפעמים מגיע וחסר. האלמנט של ווידוא שזה נשלח והגיע וצריך להגיע בצורה של אישורים ויש מנגנון שאוסף את החתימות, כל זה מסועף. מלוות המדינה צריכות להיות מטופלות בצורה כזאת שיטיה אפשר להוכיח למי שייך, מתי קיבל ומתי הפדיון. לפעמים יש צווי מסירה. יש מלווה שאכד או נגנב, גם זה כרוך במערכת שהיא על הרקע הזה.

אומר כמה מלים לגבי התאריכים. את מלוות החובה הרגילים הוצאנו בין 4 - 5 שנים לאחר תום המלווה. את החומר היינו מקבלים משלטונות מס הכנסה.

אם יצטרכו לתת עודפים, כל סכום חייב באישור מס הכנסה. את האישורים האלה היינו מקבלים בתהליך רגיל שנה וחצי עד שנתיים אחרי תום המלווה. היינו זקוקים לעוד שנתיים או שנתיים וחצי כדי לתכנן את המערכת הזאת. אנחנו בשנה הקרובה צריכים לטפל בסדרי גודל של למעלה מ-3 מיליון תעודות שמורכבות מכמה סוגי מלוות וצריך להפעיל את המערכת שקראתי.

על הרקע הזה ועל רקע קיצור הזמן הדרוסי שהועלה כהצעה לעומת 5 שנים טיפול במלווה, אינני יודע אם אפשר יהיה לתת מלווה כזה תוך תקופת זמן קצרה ביותר. זה תהליך של שנים שאיננו יכול להתבצע במשך שבועות או חודשים. האיש ידרוש את התעודה ולנו קשה מאד באותה מערכת לבצע את התהליך הזה תוך מספר חודשים. האיש יכול לקבל פדיון מוקדם, יש סעד משפטי, אם הוא בגיל מבוגר, הוא יכול לפדות את העודף, שלא לדבר על זה שמס הכנסה צריך לאשר כל סכום וסכום. המס המוטל על כל איש שונה. צריך להיות טיפול אישי בכל עודף ועודף. לאור הרקע שפרשתי, הדבר קשה ביותר. יש גם אלמנט כספי. אפילו אם מי שהוא יציע לתכנן מחשב שתוך חצי שנה ינפיק תעודה כזאת, עם כל הקשור בה, זה ענין של 6 ל"י לתעודה. מאות אלפי תעודות שיצטרכו לתת יעלו הרבה כסף, גם זה אלמנט.

יש מלווה חדש אנחנו צריכים לטפל בו והוא יטיל עלינו עומס גדול. זה המלווה של תוספת יוקר שלא התחלנו להתארגן לקראתו. פה יצטרכו לטפל בזה וזה בעדיפות.

בסיכום אני חושב שמבחינה מינהלית זה בלתי אפשרי להוציא תעודות בזמנים קצרים ביותר ואינני רואה שאפשר לעשות את הדבר.

י. בדר: אני מסכים לגבי החלק שמוצע על מכוניות. לו היו אומרים, אם התעודה היא ב-20% גבוהה מן הסכום הדרוש לתשלום עבור רכב, לא איכפת לי אם ישתמשו בעודף כדי לקבל מזומנים או בכדי לשלם מס רכש. אבל אם זה להפך, צריך לומר שהזכות לשלם מס אחר צריכה להיות מוגבלת לאמון קטן של התעודה לעומת המס. אם זה עולה - אי אפשר לשלם בתעודה. המקסימום של ענף שאפשר להשתמש בו לצורך אחר, יכול להיות 15% - 20% עבור רכב. אני חושב שבמקרה זה השר צריך לקבוע לכל סוג תעודה מראש מועד שבו התעודה תחושב. זה צריך להיות בחוק. אינני בטוח שאפשר לעשות זאת בתקנות. אני מניח שזה צריך להיות מ-1.4 או מ-1.1, וריבית עד אותו תאריך ואחר-כך ריבית נוספת בלי תיקון הצמדה. זה דבר שצריך להסדיר בשני מקומות: בבנק ישראל ובלשכת הרישוי. הפרוצדורה מאד מסובכת. אדם יבוא ללשכת הרישוי ובידו תעודה יותר גדולה, בלשכת הרישוי יושבים אנשים שלא מבינים בזה. הפקיד יצטרך להעביר את התעודה לבנק ישראל ולחכות עד שהבנק יודיע לו שהסכום יועבר לזכותו.

אם פקיד יקבל תעודה על 1300 ל"י למשל, ועליו לקבל 1000 ל"י, לאן יעביר את 300 הל"י הנוותרות? כאן יש בעיה בה מעורבים שלושה מוסדות.

ע. פינרמן:
בעת הדיון על החוק הייתי בין אלה שפקפקו אם יש לאפשר את התשלום במלווה עבור מס רכש. בתנאי שיוציאו את המכונניות הקלות מהתחולה, צריך לחייב את ההסדר הזה. אני שואל: האם אנחנו יכולים להשאיר את צורת התשלום של היתרה לתקנות מבלי שזה מעוגן באיזה שהוא אופן בחוק? האם אפשר יהיה להוציא תקנות שלא תהיינה ניתנות לערעור סביר?

ג. קיטרון:
הנוסח המוצע אינו מאפשר תשלום מס רכוש וקרן פיצויים, הדבר טעון תיקון נוסף.

ע. פינרמן:
אנחנו עומדים מדי פעם בפני נטייה של תשלום בתעודות עבור מסים שונים. אני חושב שהגענו לקצה גבול האפשרות של המנגנון המינהלי בנושא זה. אני מזהיר את עצמנו שאנחנו ננסה להקל והוא יכביד. אני אתנגד להבא לכל צורת תשלום במלוות.

היו"ר י. קרגמן:
אם אתה רוצה להקל על האדם שצריך לשלם ויש לו מלווה שהממשלה חייבת לו, צריך לתת לו אפשרות להשתמש בזה.

נכון שלפי החוק אי אפשר לשלם מס רכוש במלווה. הממשלה לא יכולה להחזיר את העודף של התעודות. היתה הצעת של חה"כ פלומין ואז עלתה השאלה שאפשר ביתרה לשלם מס רכוש.

היו"ר י. קרגמן:
ביתרת התעודה אפשר יהיה לשלם מס רכוש. אם לא יהיה כדאי לו, הוא לא ישתמש בתעודה. את הכסף לא יוכל לקבל.

א. דובנוב:
לא רצינו לתת אפשרות לשלם מס רכוש על רכב אבל השר יעקבי הציע בממשלה שאפשר יהיה לשלם לפחות על משאיות בתעודות. צמצמנו את זה לרכב גדול שהוא לעבודה. מבחינה אדמיניסטרטיבית זה קושי עצום, אבל יש החלטת ממשלה ואנחנו מצמצמים את כלל הרכב שעליו זה יחול.

היו"ר י. קרגמן:
אני רוצה לקדוא מברק של סקציה להשכרת רכב שמבקשים לשלם מס באגרות חוב, שזה יחול גם על חברות להשכרת רכב.

א. מלמד:
אני שומע שזה קשה מבחינה אדמיניסטרטיבית. אנחנו שוברים שזה צריך לחול על מקרקעין בלבד.

י. בדר:
מציע בסעיף 1 למחוק את המלה "למעט" וכל מה שבא אחרי זה. כמו-כן אני

מציע למחוק פסקא (3).

ע. אמוראי:
מבקש להתחשב בצרכים האדמיניסטרטיביים. יחזיר את זה על רכב של 5 טון ומעלה.

י. בדר:
כבר שנים טוען מבקר המדינה שמעמיסים על רכב ללא גבול. יש גבול כמה אפשר להעמיס על משאיות ואיש לא שומר על זה. המעצורים מחושבים למשקל מסוים. אפשר עכשיו לפקח על זה.

היו"ר י. קרגמן:
יש הצעה של חה"כ בדר שמציע שזה יהיה מוגבל ב-20%.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת שבעודף תעודה אפשר יהיה לשלם
מס רכוש - 4

בעד הצעת חה"כ בדר שזה יהיה מוגבל
ל-20% - 1

ה ו ח ל ט

אפשר יהיה לשלם בעודף התעודות לתשלום מס רכוש על משאיות מעל 4 טון וכן על מקרקעין. ההצעה של חה"כ בדר שזה יחול על כל רכוש - לא נתקבלה.

חוק מימון מפלגות (תיקון), תשל"ה - 1975

היו"ר י. קרגמן:
העניין בא עקב המצב שנוצר, שמפלגות לא מספיקות בתאריכים שנקבעו להן להגיש דו"חות. גם מבקר המדינה אומר זאת.

י. בדר:
מבקר המדינה רוצה שכל מועד יהיה נקוב מראש. הוא משחרר את המפלגות לחכות זמן נוסף עד שיקבלו את הכסף. אני בעד שמירת הגמישות.

היו"ר י. קרגמן:
אחרי שהחוק יתקבל, הועדה תקבע את המועדים.

יש בעיה של מימון שקשורה בפילוגים. טבעי שהמימון שניתן לאותה סיעה, אם היא התפלגה ל-50% ו-50%, גם המימון יתחלק ביניהן כך.

ה ו ח ל ט

לאשר חוק מימון מפלגות (תיקון), תשל"ה-1975. הצעות המבקר לא נתקבלו.

שינויים בתקציב

היו"ר י. קרגמן:
הוחלט לפני 3 שנה על מיליון ל"ע להזנת ילדים. ההתייקרויות שהיו במזון הביאו לכך שהמנה שנותנים לילדים היא דלה מאד. לכן אני מציע להביא לתשומת לב האוצר שאין לקצץ בסכומים שהועדה הקציבה להגברת התזונה לבתי הספר.

ה ו ח ל ט

לאשר סכומים להגברת התזונה בבתי הספר.

צו לעידוד השקעות הון

חברי הוועדה ביקשו דברי הסבר. ההסבר נמצא
בתיקין. המדובר בהפחתת המענק לרכישת ציוד

היו"ר י. קרגמן:

מתוצרת הארץ.

ה ו ח ל ט

לאשר את הצו לעידוד השקעות הון
בדבר מענק על מכונות וציוד מתוצרת הארץ

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט-1949

ע. אפוראי:

יש עשירות צוים. כל הצוים, להוציא שנים,
הם עניינים שבביטול פטור מותנה והעברתו
לפטור רגיל או מיסוי רגיל. לכל המקרים או שיש הסכמה או שהיבוא
לא משמעותי. לעומת זה יש כמה מקרים, כגון מברשות פלדה, שכתוצאה
ממפניצ היה צריך לתת הגנה נוספת. יש מקרים שהמצב הוא שאנחנו
הולכים להסכם עם השוק וההגנה היא בשעור כל כך קטן, שצריך
להוריד כדי להגיע לסכום מסוים ולא נוכל אחר-כך לעבור מתחת
להגנה העניינית. החלטנו לתת להם קצת יותר. אני רוצה להפנות
תשמת לבכם לצו 23 סעיף ג. ברזל בנין. בוועדת המשנה הכאתי טבלא
על מחיר הברזל, זה היה 180 דולר פו"ב באירופה בראשית 1973.
המחירים עלו. ההבדל בין פו"ב וסי"פ הוא 40 דולר. מחיר גדולרים
באירופה היה 180 ועלה ל-340 לפני חמישה חודשים. מדי חודש
היבואן יכול היה להנות ממחיר גבוה מאד. היצור המקומי נהנה
מסובסידיה דרך הגרוטאות. שמו היטל והשוו את המחיר המקומי
למחיר היבוא. היות והתהליך נמשך שנה וחצי, היבואן עשה מלאי
גדול. בחודשים האחרונים היתה ירידה עד ינואר היה 210 דולר
מ-340 דולר. אותם היבואנים שנהנו מזה כי היה להם מלאי של
50 - 80 אלף טון. $\frac{3}{4}$ נמצא בידי היצרן המקומי. זה מספיק לחצי
שנה בנייה כפי שהיתה. אם נקבל את הצעת הממשלה שאומרת שמטילים
מכס עוד 20%, פירוש הדבר שישוו את המחיר ולא יוכל להיות יבוא
זול והיבואנים יוכלו למכור את הסחורה במחירים שהיו לפני
4 - 5 חודשים באירופה. הבנייה תשלם מחיר גבוה במקום שיכול
היה להיות לה מחיר זול. מרכיב הברזל בבנייה הוא 9% - 10%.
אם נקבל את הצעת הממשלה, לא רק שלא נוזיל אלא אנחנו מייקרים.
הוועדה לא רוצה לקבל את ההצעה. מי שייבא כמויות כאלה, אתמול
נהנה והיום הוא מפסיד. שהשוק ייהנה קצת. טענו נגדי שיש
פיקוח על המחירים, לא נתנו ליבואן להרויח את הכל. על זה
ענה ב"צ חלפון שעושים את זה פעם בחצי שנה. עד שעשו פיקוח הוא
נהנה מהמלאי. הוועדה החליטה לא לאשר את זה.

בעוד חצי שנה או 4 חודשים יפנו אלינו
על פי מה שקורה אז, ונחליט. בינתיים אנחנו לא מאשרים דרוצים
שימכרו את המלאי היותר זול.

א. מלמד:

יש כנראה טעון יסודי. עם כל הכבוד
לוועדת המשנה, היתה מדיניות ממשלתית
לאגור מלאי בהרבה ענפים מספר סחורות ירדו בבורסות. אני מכיר
את הבעיה. מה ההגיון להעניש אדם שעשה מלאי מתוך שנעתר למדיניות
הממשלה?

היו"ר י. קרגמן:

איננו יכולים להחליט בלי ב"כ הממשלה.
כשיבוא נציג הממשלה, נשמע את דעתו ונחליט.

ע. אמוראי:
הועדה בדקה את השאלה בשום מקרה הממשלה לא אמרה לקחת מלאי ושוזה יהיה אחריה. הממשלה הורידה את המחירים, ובזה נתנה ביטוי לכך שהיא מעוניינת שאנשים יקנו, אבל הסיכון הוא שלהם. היבואנים הרויחו ועכשיו הם מפסידים.

ה ו ח ל ט

לשמוע תחילה את נציג הממשלה לפני שיוחלט.
יתר הצווים אושרו.

חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 6), תשל"ה - 1975

סעיף 49(א)

ש. שבייד:
לא שונה כאן שום דבר, רק עכשיו הסעיף הזה הוא עצמאי.

ה ו ח ל ט

אין הערות לסעיף 49.

סעיף 50

אין הערות.

סעיף 51

מר שטאוב:
אם אדם עשה עיסקה הוא יצטרך לשלם את המס רק אם שולמו 51% של התשלום. הנוסח הקודם לא היה ברור. היה פסק-דין של בית המשפט העליון שקבע שלפי הנוסח, העיסקה נחשבת כעיסקה לאחר 51% תשלום. אנחנו מתקנים כאן ואומרים שהתשלום יתבצע לאחר ששולמו 51% אבל העיסקה היא ביום שנעשה ההסכם. אנחנו גובים מס שבח לפי ההסכם ולא לפי תאריך.

י. בדר:
כאשר דנו בחוק שנת 1963, היתה הפרקטיקה לא לעשות מכירה אלא רק הסדר שיבטיח מכירה. זה היה הקושי. מצד אחד היה לנו פרינציפ שהסכם למכור איננו מכירה. ההסכם מותנה בתנאי. אם התנאי לא מתקיים, אז הכל לא קיים. חיפשנו דרכים לחייב בתשלום המס על אף שאין מכירה. אמרנו שאם אתה מוסר את הדירה מיד, למרות שהתנאי לא מולא, תשלם את המס. אם העיסקה התבטלה הוא מקבל את כספו בחזרה. במקרה של עיסקה על תנאי, אם לא קויים התנאי - אין עיסקה. לא רצינו להטיל מס על הסכם למכור רק על ביצועו.

מקרה נוסף זה יפוי כוח בלתי חוזר. גם על זה אי אפשר לומר שזאת מכירה. אם יפוי הכוח נמשך מעבר לששה חודשים, צריך לשלם מס מאותו יום שיש יפוי כוח. אם זה פחות מששה חודשים, יחכה גם המס.

מר שטאוב:

חתימה על חוזה למכור דירה, זה מחייב.
המכירה הזאת חייבת במס שבח רק מהרגע
שישולמו לפחות 50%, אבל יום החתימה על ההסכם זה יום המכירה.
אנחנו מציעים שהתשלום יתבצע רק לאחר ששולמו 50% של התשלום
ואז ברור שהמכירה בוצעה. אם לא ישולמו 50%, אין חיוב במס שבח.

יש שלוש אפשרויות מתי הוא חייב לשלם.
אם הוא שילם לפחות 50%; אם נתן יפוי כוח בלתי חוזר לששה חודשים;
אם מסר את החזקה בפועל. בשלושת המקרים הללו רשאים לתכוע את המס.
המכירה היא ביום ההסכם ועל זה לא יכול להיות ויכוח.

י. בדר:

כאן רוצים לדחות את מועד התשלום. אני
יכול לדרוש אותו ניכוי של ששה או שלושה
אחוז בעד השנים עד היום, לפי מה שאתם מציעים אני יכול לדרוש
את הפטור רק עד היום שקיבלתי אופציה.

ש. שביד:

גם השווי לפי אותו יום.

מר שטאוב:

נניח שאני מוכר לך נכס ב-200 אלף ל"י.
אנחנו קובעים בהסכם שאפי אשלם בעוד
חמש שנים. האם אתה חושב שבעוד חמש שנים אוכל לגבות רק את
מס השבח לפי תאריך ההסכם והשווי של היום?

י. בדר:

אם הקובע הוא מתן האופציה או מתן יפוי
הכוח הבלתי חוזר, אתה לא יכול להסתמך
על זה. יהיו מקרים שהקונה ירויח ויהיו מקרים שהאוצר ירויח. אני
רוצה למנוע את האלמנט הספקולטיבי בשני המקרים. בשביל קובע
ברגע שהעסקה נעשתה ולא כאשר ניתן יפוי כוח.

אני בעד הנוסח הישן. אני חושב שהנוסח
החדש לא מחושב הוא עוסק בפיקציות.

ח. קורפו:

הסעיף הקודם אמר דבר פשוט, שהסכם למכירת
מקרקעין פטור ממס. מתי יהיה הסכם חייב
במס? כאשר ההסכם יהיה מכירה.

מר שטאוב:

אני גובה רק לאחר תשלום 50%, את המס
צריך לשלם רק אחרי שבוצע 50% של התשלום.

ש. שביד:

נכון שיש שינוי המהות. לפי ההגדרה של
מכירה, המכירה היא ביום חתימת ההסכם, אבל
במקום להגיד שאנחנו רוצים לשנות את המהות ולומר שהמכירה נעשתה
בזמן חתימת ההסכם, התשלום הוא אם שולמו 50%.

היו"ר י. קרגמן:

עושים לך חשבון ביום המכירה של השווי
ואחר-כך לא נותנים לך סיכונים כל זמן שלא

שילמת.

מר שטאוב:

אם עשיתי הסכם שנתתי מקדמה, זה הסכם מחייב
שהוא חייב בו כאשר ישולמו 50%.

ש. שביד:

כך קבע בית המשפט העליון.

היו"ר י. קרגמן:

בהסכם יכול להיות שיש תשלום אחרי חמש
שנים. כל זמן שלא שילמת 50% אתה לא חייב.

י. בדר:
אם יש הסכם שבו כתוב שאני קונה ואתה מוכר ותשלם בעוד חמש שנים, אז ההסכם לפי שצריך לשלם. כאן מדובר על הסכם למכור. כאן כתוב: הסכם למכור. הסכם מכירה לא מחייב סופית למכור.

ג. קיטרון:
יש פסק-דין של בית המשפט העליון שקובע שאם מכרתי לך קרקע ב-5000 ל"י ושילמתי אלה, אני חייב במס.

י. בדר:
אם אני כותב מכתב שאני מספק לך זירה בתנאי שאקבל תשובה מחייבת תוך חודש ימים, האם זה הסכם מחייב?

ג. קיטרון: לא.

י. בדר:
אם אני נותן לך יפוי כוח בלתי חוזר שאתה תמכור זירה תוך שנה בסכום שאתה מוצא לנכון, זה הסכם מכירה?

ש. שביד:
הסכמים למכירת מקרקעין לא מנוסחים בצורה חד צדדית אלא זה מנוסח כך: אני מתחייב בזה לקנות, ואתה מתחייב למכור....

ה ו ח ל ט

לא מחליטים עדיין בסעיף 51.

סעיף 52

אין הערות.

סעיף 60א

י. בדר:
אבקש את אמנות וינה בקשר לענין. אני מבקש לערוך בדיקה נוספת. יש שורה של קונסוליות בירושלים שאינם קונסולים במדינת ישראל.

ה ו ח ל ט

סעיף 60א נשאר פתוח.

סעיף 67

י. בדר:
מתנגד לזה. יכולים לומר שיש לפלרני פרדס אבל למעשה אלה שלושה מגרשים. חלקו את הפרדס לחלקות משנה. אני מסכים למחיקת התיקון.

סעיף 70

אין הערות.

סעיף 71

אין הערות.

--

סעיף 72

מדוע קרן קיסריה צריכה להיות פטורה ממס?

היו"ר י. קרגמן:

מציע שיכניסו את קרן קיסריה לרשימת המוסדות
הציבוריים הפטורים.

י. בדור:

אלה היו אדמות פיק"א שהיו פטורות ממסים.
עכשיו זה עבר למשפחת רוטשילד הצעירה.
זה לא מוסד ציבורי אלא פרטי.

היו"ר י. קרגמן:

זו חברת פתוח שחכירה שטחים, מוכרת
מגרשים בתנאים עסקיים. ~~לחברה קודמת~~
~~לחברה קודמת~~ פאשר למוסד ציבורי.

אינני בעד זה אבל לא אסתייג.

י. בדור:

למה הימנותא ... נכללת כאן? זו חברה
שמוכרת דירות בשוק כמו כל חברה עסקית.
על הכרמל חברה הימנותא מוכרת דירות יקרות למטרות עסקיות.
היא צריכה לצאת מכאן. החברה הזאת הפכה לחברה עסקית לכל דבר
בשנתיים האחרונות. גם רסקו היא כבעלות ציבורית.

ע. אמוראי:

אם היא כלולה באמנה ופטורה ממס הכנסה
ולא תישאר פה, אז היא פטורה ממס הכנסה

מר שפירא:

וגם ממס שבח.

אם הימנותא הפכה לחברה עסקית, אז צ"ע תיקון
לגבי מס הכנסה.

ע. אמוראי:

נזמין נציג של הקק"ל שיסביר לנו את העניין.

היו"ר י. קרגמן:

סעיף 73

אין הערות.

--

הישיבה ננעלה בשעה 12.50